

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžk/40/2018
Identifikačné číslo spisu: 5017200067
Dátum vydania rozhodnutia: 26.05.2020
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5017200067.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcov (v konaní sťažovateľa): 1/ Občianske združenie Ochrana ovzdušia Dolný Liptov, IČO: 37 809 059, s adresou 034 81 Lisková č. 807, 2/ X.. S. J., nar.: XX.XX.XXXX, s adresou bydliska I. C. Č.. XXXX/XX, XXX XX W., 3/ K. N. Q., nar. : XX.XX.XXXX, s adresou bydliska C. Č.. XXXX/X, XXX XX W., všetci zast.: Mgr. Martinom Štoffom, advokátom so sídlom advokátskej kancelárie Stoličková č. 4, 947 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa č. 17, 010 01 Žilina, vo veci všeobecnej správnej žaloby, za účasti ďalších účastníkov konania 1/ Mondi SCP a. s., IČO: 31 637 051, s adresou Tatranská cesta č. 3, 034 17 Ružomberok, zast.: JUDr. Michalom Matulníkom, s.r.o., IČO: 36 857 726, advokátskou spoločnosťou, so sídlom Kýčerského č. 5, 811 05 Bratislava, 2/ Občianske združenie Zdravý domov, s adresou Príjazdová č. 6, 034 05 Ružomberok, 3/ Občianske združenie Radičina, s adresou Príjazdová č. 6, 034 05 Ružomberok, 4/ Výbor MsČ Hrboltová, s adresou Potočná ulica č. 112, 034 05 Ružomberok, 5/ X.. E. K., s adresou Z. B. Č.. XXXX/XX, XXX XX N. - K. a 6/ N.. W.. K. J., P., s adresou Š. Č.. XXX/X, XXX XX A. Q., vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. novembra 2017 č.k. 31S/25/2017-304 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. júla 2018 č.k. 31S/25/2017-421, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. novembra 2017 č.k. 31S/25/2017-304 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. júla 2018 č.k. 31S/25/2017-421 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č. 1100305/1/346246/2013 z 02.08.2013 r u š í a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

Sťažovateľovi právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči žalovanému p r i z n á v a .

Ďalším účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti z 26.01.2018 (č.l. 342) žalobcov 1/ až 3/ sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. novembra 2017 č.k. 31S/25/2017-304 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd žalobu proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-ZA-OVBP2-2016/025033/Kod zo 14.12.2016 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“ - č.l. 42) vydanému v správnom konaní zamietol.

2. Kasačná sťažnosť sa opiera o nasledovný dôvod:

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“, resp. „Správny súdny poriadok“), t.j. správny súd nesprávne právne posúdil § 37 ods. 2 a § 8 ods. 1 a 3 ako aj § 11 ods. 5 a § 13 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Stavebný zákon“) v spojení s § 3 ods. 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) a s tým súvisiaci čl. 6 ods. 1 písm. f) a odsek 5 záväznej časti územného plánu mesta Ružomberok (ďalej tiež „územný plán“) obsiahnutej vo Všeobecne záväznom nariadení mesta Ružomberok č. 3/2012 (ďalej len „VZN č. 3/2012“) a nezohľadnil dostatočne ani § 2 písm. e) zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 24/2006 Z.z.“) ani úniové princípy prevencie a predbežnej opatrnosti v zmysle čl. 191 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).

Podľa § 37 ods. 2 Stavebného zákona v znení relevantnom pre preskúmanú vec stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Podľa § 37 ods. 1 veta prvá Stavebného zákona v citovanom znení podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón.

Podľa § 37 ods. 4 Stavebného zákona v citovanom znení platí, že ak stavebný úrad po posúdení návrhu podľa odsekov 1 až 3 zistí, že návrh alebo predložená dokumentácia nie je v súlade s podkladmi podľa odseku 1, s predchádzajúcimi územnými rozhodnutiami, so všeobecnými technickými požiadavkami alebo s predpismi uvedenými v odseku 2, návrh zamietne.

Podľa § 8 ods. 1 Stavebného zákona v citovanom znení územnoplánovacia dokumentácia komplexne rieši priestorové usporiadanie a funkčné využívanie územia, zosúladzuje záujmy a činnosti ovplyvňujúce územný rozvoj, životné prostredie a ekologickú stabilitu a ustanovuje regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia. Územnoplánovacia dokumentácia sa spracúva pre stupeň celoštátny, regionálny, pre obce a časti obce.

Podľa § 8 ods. 3 Stavebného zákona v citovanom znení územnoplánovacia dokumentácia je základným nástrojom územného rozvoja a starostlivosti o životné prostredie Slovenskej republiky, regiónov a obcí. Odvetvové koncepcie ústredných orgánov štátnej správy a koncepcie rozvoja obcí a iné programy týkajúce sa hospodárskeho, sociálneho alebo kultúrneho rozvoja musia byť v súlade so záväznými časťami územnoplánovacej dokumentácie (§ 13).

Podľa § 11 ods. 5 Stavebného zákona v citovanom znení územný plán obce ustanovuje najmä

a) zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce v nadväznosti na

okolité územie,

- b) prípustné, obmedzené a zakázané funkčné využívanie plôch,
- c) zásady a regulatívy starostlivosti o životné prostredie, územného systému ekologickej stability a tvorby krajiny vrátane plôch zelene,
- d) zásady a regulatívy ochrany a využívania prírodných zdrojov, kultúrno-historických hodnôt a významných krajinných prvkov,
- e) hranice medzi súvisle zastavaným územím obce alebo územím určeným na zastavanie (ďalej len "zastavané územie") a ostatným územím obce,
- f) zásady a regulatívy verejného dopravného a technického vybavenia a občianskeho vybavenia,
- g) plochy pre verejnoprospešné stavby, na vykonanie asanácie a pre chránené časti krajiny.

Podľa § 13 ods. 3 písm. b) Stavebného zákona v citovanom znení v záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie sa schvaľujú zásady a regulatívy

b) v obci priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce, hranice zastavaného územia, usporiadania verejného dopravného, občianskeho a technického vybavenia, ustanovenia plôch pre verejnoprospešné stavby, na vykonanie asanácie a pre chránené časti krajiny, ochrany a využívania prírodných zdrojov, kultúrno-historických hodnôt a významných krajinných prvkov, územného systému ekologickej stability, starostlivosti o životné prostredie, tvorby krajiny vrátane plôch zelene, [...]...

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 24/2006 Z.z. v citovanom znení účelom zákona je najmä

a) včasne a účinne zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia a prispieť k integrácii environmentálnych aspektov do prípravy a schvaľovania strategických dokumentov so zreteľom na podporu trvalo udržateľného rozvoja, [...]...

Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku v citovanom znení rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa čl. 191 ods. 2 ZFEÚ v citovanom znení politika životného prostredia Únie sa zameriava na vysokú úroveň jeho ochrany, pričom prihliada na rozmanité situácie v jednotlivých regiónoch Únie. Vychádza zo zásad predchádzania škodám a prevencie, zo zásady nápravy škôd na životnom prostredí prioritne pri zdroji a zo zásady, že náhradu škody hradí znečisťovateľ.

Podľa čl. 2 ods. 1 VZN č. 3/2012 (text prevzatý z napadnutého rozsudku), záväzné časti územného plánu obce (mesta) obsahujú regulatívy územného rozvoja s presne formulovanými zásadami priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce vyjadrených vo forme regulatívov obsahujúcich záväzné pravidlá, ktoré stanovujú opatrenia v území, podmienky využitia územia a umiestňovania stavieb.

Podľa čl. 2 ods. 2 VZN č. 3/2012 (text prevzatý z napadnutého rozsudku) zásady - určujú základnú koncepciu funkčného využitia a priestorového usporiadania a vymedzeného riešeného územia obce.

Podľa čl. 2 ods. 3 VZN č. 3/2012 (text prevzatý z napadnutého rozsudku) regulatívy - sú záväzné pravidlá vyjadrené slovne, číselne alebo graficky, ktoré regulujú funkčné využitie a priestorové usporiadanie územia.

Podľa čl. 6 ods. 1 písm. f) VZN č. 3/2012 (text prevzatý z napadnutého rozsudku) označené ako zásady a regulatívy starostlivosti o životné prostredie bod 1 písm. f) realizovať technologické opatrenia na zníženie emisií na významných zdrojoch znečistenia ovzdušia na území mesta.

Podľa čl. 6 ods. 5 VZN č. 3/2012 (text prevzatý z napadnutého rozsudku) označený ako ochrana pred účinkami zápachu, na území mesta neuvažovať o lokalizácii prevádzok produkujúcich obťažujúci zápach, pri povoľovaní investičných zámerov, dôsledne uplatňovať environmentálne hodnotenie a platnú legislatívu.

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

3. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný ako odvolací orgán konajúci v zmysle § 4 písm. b) zákona č. 608/2003 Z.z. o štátnej správe pre územné plánovanie, stavebný poriadok a bývanie a o zmene a doplnení zákona č. 50/76 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov potvrdil v zmysle § 59 ods. 2 Správneho poriadku územné rozhodnutie mesta Ružomberok ako vecne príslušného stavebného úradu (ďalej len „stavebný úrad“) č. OSTŽ-7472/5656/2016-TA1-1-ŠO z 24.04.2016 v spojení s jeho opravou č. OSTŽ-8868/5656/2016-TA1-1-ŠO zo 16.05.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ - č.l. 16).

A)

4. Prvostupňovým rozhodnutím bolo na základe § 117 v spojení s § 39 a § 39a Stavebného zákona a po posúdení návrhu na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby v zmysle § 35, § 37 a § 38 rozhodnuté o umiestnení stavby „Projekt 2000 v Mondi SCP, a.s. Ružomberok“ (ďalej tiež „povoľovaná činnosť“) na tam uvedených parcelách.

Podľa § 35 ods. 1 Stavebného zákona v citovanom znení územné konanie sa začína na písomný návrh účastníka, z podnetu stavebného úradu alebo iného orgánu štátnej správy. Návrh sa doloží dokumentáciou ustanovenou vykonávacími predpismi k tomuto zákonu spracovanou oprávnenou osobou (§ 45 ods. 4), a dokladmi ustanovenými osobitnými predpismi. V návrhu sa uvedie zoznam právnických osôb a fyzických osôb, ktoré prichádzajú do úvahy ako účastníci konania a sú navrhovateľovi známi.

Podľa § 39 ods. 1 veta prvá Stavebného zákona v citovanom znení v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie vrátane architektonických a urbanistických hodnôt v území a rozhodne o námietkach účastníkov konania.

Podľa § 39a ods. 2 Stavebného zákona v citovanom znení v podmienkach na umiestnenie stavby sa určia požiadavky

- a) na ochranu prírody a krajiny a na zabezpečenie starostlivosti o životné prostredie,
- b) na zabezpečenie súladu urbanistického riešenia a architektonického riešenia stavby s okolitým životným prostredím, najmä na výškové a polohové umiestnenie stavby vrátane odstupov od hraníc pozemku a od susedných stavieb, na výšku stavby, prístup a užívanie stavieb osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu a orientácie, na napojenie na siete technického vybavenia, napojenie na pozemné komunikácie, na podiel zastavanej plochy a nezastavanej plochy zo stavebného pozemku vrátane požiadaviek na úpravu jeho nezastavaných plôch,
- c) vyplývajúce z chránených častí krajiny alebo z ich blízkosti,
- d) vyplývajúce zo stanovísk dotknutých orgánov.

5. V úvode prvostupňového rozhodnutia je uvedené:

„Účelom navrhovanej zmeny činnosti je zvýšenie produkcie vzduchosuhej bielinej buničiny zo súčasného povoleného maxima 1.620 ADt/deň na úroveň 1.996 ADt/deň. "

Ďalej s odkazom na doteraz vykonané 2 zásadné rekonštrukcie svojej výrobnéj technológie spoločnosťou Mondi SCP, a.s. Ružomberok (ďalej tiež „spoločnosť Mondi SCP“) ako navrhovateľa, stavebný úrad konštatoval, že:

„... súčasná technologická zostava je za predpokladu modifikácií, rekonštrukcií a posilnení niektorých technologických uzlov schopná produkovať väčšie množstvo buničiny aj s ohľadom na zachovanie vysokej úrovne ochrany životného prostredia."

6. K hodnoteniu vplyvu povoľovanej činnosti na životné prostredie sa stavebný úrad vo výroku prvostupňového rozhodnutia vyjadril prostredníctvom bodu V. Požiadavky vyplývajúce zo stanoviska o hodnotení vplyvu stavby na životné prostredie, ďalej bodu VI. Námietky a pripomienky zo strany

účastníkov konania vznesené najneskôr na územnom konaní (išlo o ústne pojednávanie dňa 15.04.2016 na prejednanie podkladov s účastníkmi konania) s tým záverom, že vzneseným námietkam a pripomienkam dotknutých účastníkov konania nevyhovuje (str. 25 prvostupňového rozhodnutia).

7. Svoj nevyhovujúci výrok najmä k rozporu so záväznou časťou územného plánu stavebný úrad odôvodnil tým, že pri posudzovaní súladu sa oprel aj o odborné vyjadrenia a stanoviská Mesta Ružomberok, útvaru hlavného architekta, nakoľko funkčné využitie povoľovanej činnosti (navrhovanej stavby) podľa preloženej projektovej dokumentácie je v súlade so záväznými regulatívmi územného plánu (tiež „ÚP“) pre funkčné plochy v území. Takisto z odborného posudku, ktorého autorom je W. I. O., P.. (ďalej len „odborný posudok“) pre stavebný úrad vyplýva, že posudzovaná činnosť je v plnom súlade s ÚPN mesta Ružomberok.

8. V súvislosti s touto námietkou stavebný úrad upozornil, že v územnom konaní nie je priamo dotknutý niektorý z veľkých zdrojov znečistenia, pričom ide o existujúcu prevádzku (str. 25 prvostupňového rozhodnutia). Spoločnosť Mondi SCP podľa stavebného úradu uplatňuje najlepšie dostupné technológie v súlade s legislatívou Európskej únie.

9. Vo vzťahu k ďalším námietkam stavebný úrad uviedol:

1) námietka k zvýšeniu emisií

a) na str. 35 záverečného stanoviska Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky (ďalej len „stanovisko EIA“ - čl. 89) sa odporúča realizácia povoľovanej činnosti,

b) otázka vplyvu povoľovanej činnosti na ovzdušie bola pozitívne hodnotená v odbornom posudku s pripomienkami na jeho str. 60,

2) námietka k demografickým údajom o zdravotnom stave skupín obyvateľov

a) na str. 35 stanoviska EIA sa odporúča realizácia povoľovanej činnosti,

b) otázka zdravotného stavu obyvateľstva bola podrobne hodnotená v odbornom posudku s pripomienkami na jeho str. 54 a nasl., ktoré boli stavebným úradom citované na str. 26 a 27 prvostupňového rozhodnutia,

3) námietka k štúdiu o znečisťujúcich chemických látkach z roku 1992

a) toto bolo hodnotené v stanovisku EIA,

b) otázka štúdie z roku 1992 bola hodnotená v odbornom posudku s pripomienkami na jeho str. 57,

4) námietka k uvedeniu nového regeneračného kotla RK3 do prevádzky

a) povoľovaná činnosť v sebe nezahŕňa prevádzku uvedeného kotla,

5) námietka k premietnutiu 8 požiadaviek k Spoločnej čistiarni odpadových vôd (SČOV) Hrboltová

a) potreba opatrení na SČOV Hrboltová je premietnutá do stanoviska EIA tak, že sa zvýšenie kapacity výroby buničiny podmieňuje efektívnou modernizáciou SČOV Hrboltová, ako aj

6) námietka k rozvoju cestovného ruchu mesta Ružomberok

a) otázka cestovného ruchu bola hodnotená v odbornom posudku s pripomienkami na jeho str. 61.

10. Zvyšné námietky žalobcov 1/ až 3/ (zápach SČOV Hrboltová, stanovisko mesta Ružomberok alebo záväzné stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Liptovskom Mikuláši či SO 40.1 Dúchareň) vyhodnotil stavebný úrad ako opakujúce sa alebo že nie sú vecné a neobsahujú žiadne konkrétne námietky.

B)

11. Žalovaný v úvode preskúmaného rozhodnutia (str. 2 až 11 prvostupňového rozhodnutia) zhrnul námietky a pripomienky, ktoré k podkladom návrhu spoločnosti Mondi SCP pri príležitosti ústneho pojednávania dňa 15.04.2016 uplatnili žalobcovia 1/ až 3/ ako aj niektorí ďalší účastníci konania. Následne k nim postupne pripojil ich odvolacie námietky ako aj argumentáciu spoločnosti Mondi SCP (str. 12 až 16 prvostupňového rozhodnutia).

12. Vo zvyšnej časti sa žalovaný vyjadroval najmä k okruhu týchto námietok :

a. negatívna zmena emisií v dôsledku povoľovanej činnosti so zohľadnením nasledujúcich informačných zdrojov

- a. štúdia Identifikácia pôvodcov znečisťovania ovzdušia v meste Ružomberok z 03.12.2015 (str. 20 až 27 preskúmaného rozhodnutia),
 - b. oficiálne internetové stránky mesta Ružomberok ,
 - c. stránka www.enviroportál.sk Kvalita ovzdušia,
 - d. SHMÚ - aktuálne údaje o kvalite ovzdušia,
 - e. Enviromagazín MČ2/2006, článok Problém sírnych zlúčením v Ružomberku a okolí a
 - f. Enviro portál /informačný portál MŽP SR/ (všetko predchádzajúce na str. 27 až 40 preskúmaného rozhodnutia),
- b. narušený zdravotný stav obyvateľov mesta (str. 41 až 43 preskúmaného rozhodnutia)
- c. prevádzkovanie nového RK3 bez príslušných povolení (str. 43 až 45 preskúmaného rozhodnutia).
13. S prihliadnutím na vyššie uvedené štúdie, relevantné štatistické údaje a v nich vyslovené závery sa žalovaný na jednej strane stotožnil (str. 40 preskúmaného rozhodnutia) s tvrdením žalobcov 1/ až 3/, že spoločnosť Mondi SCP sa radí medzi najväčšie priemyselné podniky a stacionárne roje znečistenia v meste a okrese Ružomberok a aj v rámci Slovenskej republiky, ktorý sa svojou prevádzkou podieľa na znečisťovaní ovzdušia imisiami tuhých znečisťujúcich látok (ďalej tiež „TZL“), t.j. tuhé emisie - PM10, PM2,5, oxid siričitý (SO2), oxidy dusíka (NOx) a oxid uhoľnatý (CO). Na druhej strane podľa žalovaného nie je však ich jediným producentom, nakoľko až 76%-ný podiel na počte PM10, PM2,5 majú lokálne kúreniská, najmä kúrenie v domácnostiach.

III.

Konanie na správnom súde

14. Proti preskúmanému rozhodnutiu podali žalobcovia 1/ až 3/ postupom podľa Správneho súdneho poriadku prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Žiline žalobu z 19.02.2017.

15. Podaním z 05.05.2017 (č.l. 124) žalobcovia 1/ až 3/ Krajskému súdu v Žiline oznámili, kto je ďalšími účastníkmi podľa § 32 ods. 3 S.s.p. a tiež, kto je osobami zúčastnenými na konaní podľa § 41 ods. 1 S.s.p.

16. Úlohou Krajského súdu v Žiline ako správneho súdu bolo posúdiť zákonnosť preskúmaného rozhodnutia a postup daňových orgánov podľa § 177 ods. 1 S.s.p. v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe (§ 182 ods. 1 písm. e/ S.s.p.), ktorými je správny súd v preskúmanej veci viazaný (§ 134 ods. 1 S.s.p.), vrátane dôvodov podľa § 134 ods. 2 S.s.p. Po vykonaní pojednávania dospel k záveru (najmä bod č. 16 napadnutého rozsudku), že vo veci bol dostatočne zistený skutkový stav veci a na takto zistený skutkový stav veci boli potom správne aplikované ustanovenia Stavebného zákona. Preto postupom podľa § 190 S.s.p. prostredníctvom napadnutého rozsudku vyslovil, že žalobu zamietla z nasledujúcich dôvodov.

Podľa § 190 S.s.p. v citovanom znení platí, že ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

17. S poukazom na niektoré ustanovenia Správneho súdneho poriadku, Stavebného zákona, VZN č. 3/2012, vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 55/2001 Z.z. o územnoplánovacích podkladoch a územnoplánovacej dokumentácii, zák. č. 24/2006 Z.z., Dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“) a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v administratívnom spise, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného sa správny súd vyjadril (od č. 91, t.j. str. 41 napadnutého rozsudku) k jednotlivým žalobným námietkam (bodom).

18. Vo vzťahu k námietke o nesúlade preskúmaného rozhodnutia s územným plánom sa správny súd stotožnil s názorom správnych orgánov, že nie sú relevantné pre preskúmanú vec, nakoľko sa nejedná o novú prevádzku (č. 92 napadnutého rozsudku). Ďalej k tomu uviedol obdobnú argumentáciu, ako bola prezentovaná v dokumente z 31.05.2017 označeným ako Výklad záväzných regulatívov územného plánu

mesta Ružomberok (ďalej len „výkladový dokument“).

19. V bodoch 92 a 93 napadnutého rozsudku najmä uviedol:

„V konaní aj podľa názoru súdu bolo preukázané, že návrh a územné konanie sa týka výlučne existujúcich prevádzok ďalšieho účastníka konania v rade 1/ a z pohľadu kategorizácie emisného zdroja, keďže nedôjde k zmene princípu celej technológie, ani k obnove celého zariadenia, zostanú technologické zariadenia jestvujúcimi zariadeniami a nejedná sa ani podľa názoru súdu o tzv. lokalizáciu nových prevádzok. Aj keď je zrejmé z článku 6 ods. 1 písm. f) VZN č. 3/2012, ktoré je označené ako zásady a regulatívy starostlivosti o životné prostredie pod bodom 1. Ochrana ovzdušia, pod písm. f) realizovať technologické opatrenie na zníženie imisii na významných zdrojoch znečistenia ovzdušia na území mesta a tiež podľa článku 6 bodu 5 VZN., ktoré je označené ako Ochrana pred účinkami zápachu pod písm. a) je uvedené, že na území mesta neuvažovať o lokalizácii prevádzok produkujúcich obťažujúci zápach pri povoľovaní investičných zámerov, dôsledne uplatňovať environmentálne hodnotenie a platnú legislatívu. Aj podľa názoru súdu ustanovenie článku 6 ods. 5 písm. a) územného plánu mesta Ružomberok sa vzťahuje a je tento potrebné vykladať tak, že sa vzťahuje na lokalizáciu nových prevádzok. Je zrejmé, že v danom prípade nejde o lokalizáciu novej prevádzky vzhľadom na existujúcu prevádzku ďalšieho účastníka konania v rade 1/. Podľa názoru súdu z predmetného regulatívu vyplýva snaha zabrániť umiestňovaniu ďalších prevádzok produkujúcich obťažujúci zápach na území mesta Ružomberok. Regulatív predstavuje opatrenie v území a nie podmienku využitia územia a umiestňovania stavieb v zmysle § 12 ods. 6 vyhlášky č. 55/2001 vyhlášky Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky o územno-plánovacích podkladoch a územno-plánovacej dokumentácie, čo podľa názoru súdu v prípade uvedeného regulatívu neustanovuje [ALE právo EÚ ustanovuje, to sa čudujete] povinnosť vykonávať definované opatrenie pri každej jednotlivej rekonštrukcii, prestavbe, zmene technológie atď.. Cieľom regulatívu je vytvoriť predpoklad pre postupné [NIE je pravda, okamžitá náprava]znížovanie emisií na existujúcich významných zdrojoch [tak tu dokonca správny súd uznal spoločnosť za tieto zdroje veľké] znečistenia ovzdušia realizáciou zostupných, primeraných opatrení v rámcovom období výhľadu platnosti územného plánu. pričom ani podľa názoru súdu regulatív nie je možné vykladať ako absolútny zákaz, pričom ide o koncepčnú a všeobecnú povinnosť v priebehu dlhodobého časového horizontu.“

20. Čo sa týka námietky hodnotiacej dopad na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, tu správny súd poukázal (č. 94 napadnutého rozsudku) na ust. § 135 ods. 2 S.s.p., z ktorého si osvojil záver, že nie je možné na žalobcami namietaný pracovný dokument útvarov komisie - preskúmanie vykonávania environmentálnych právnych predpisov EÚ, správa o krajine - Slovensko zo dňa 03.02.2017, prihliadať. Samotné argumenty žalobcov vo vzťahu k ochrane životného prostredia správny súd vyhodnotil ako veľmi všeobecné tvrdenia, pričom odkázal na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 1 As/28/2004 -41.

21. V uvedenej súvislosti správny súd poukázal na stanovisko EIA (č. 97 napadnutého rozsudku), ktoré pozitívne vyhodnotilo povoľovanú činnosť. Z jeho jednotlivých častí správneho súdu vyplynulo, že celkové vplyvy povoľovanej činnosti na životné prostredie boli vyhodnotenú na základe prehodnotenia všetkých predložených podkladových materiálov, dopĺňujúcich informácií a stanovísk zainteresovaných strán. Za hlavné emisie stanovisko EIA označilo emisie TZL/PM10, TRS, emisie hluku a emisie z dopravy a vyhodnotilo ich vplyv na zdravie obyvateľstva. Následne správny súd citoval text stanoviska EIA z jeho časti VI. označenej ako Závery pod bodmi 1. a 2. a ďalej zosumarizoval text uvedený pod bodmi č. 3 až 6.

22. Ďalej správny súd (č. 98 až 100 napadnutého rozsudku) zaujal stanovisko k argumentom žalobcov 1/ až 3/ k vyhodnoteniu vplyvu na verejné zdravie, k rozptylovej štúdií imisno-prenosového posudzovania vplyvu stavby, že nemohli žiadať súdne preskúmanie záverečného stanoviska počas procesu EIA (pred účinnosťou novely zák. č. č. .../ zákonom č. 314/2014 Z.z.), čo má podľa správneho súdu podporu v ustálenej judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (najmä rozhodnutie sp.zn. 8Sžp/15/2011).

23. V tejto súvislosti (č. 104 napadnutého rozsudku) si preto správny súd vyžiadaval od Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky administratívny spis. Po oboznámení sa s jeho obsahom správny súd vyslovil záver, že postup hodnotenia vplyvov na životné prostredie podľa zák. č. 24/2006 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2014 bol súladný so zákonom, nakoľko rozsah hodnotenia povoloanej činnosti bol vydaný dňa 29.12.2014.

24. Následne správny súd zdôraznil, že tak stavebný úrad ako aj žalovaný nevychádzali len zo stanoviska EIA, ale podľa názoru správneho súdu dostatočným spôsobom vyhodnocovali aj jednotlivé námietky žalobcov vychádzajúc z množstva odborných posudkov (napríklad posudok W.. I. O., X.. D.. P. a K.. S.. J.), stanovísk orgánov štátnej správy (napríklad stanovisko Regionálneho úradu verejného zdravotníctva v Liptovskom Mikuláši) a ďalšie dôkazné prostriedky.

25. Aj podľa názoru správneho súdu (č. 105 a 106 napadnutého rozsudku) v tomto smere ide o výsostne odborné posudzovanie, ktoré patrí do rúk zvereným subjektom, t.j. jednak odborným posudzovateľom, ktorí vykonávali posúdenie v rámci procesu EIA, ale aj orgánom štátnej správy, ako je napríklad Úrad verejného zdravotníctva, ktorých výsledky a stanoviská boli použité v rámci konania. Tiež správny súd vyzdvihol, že nemôže hodnotiť posudzované veci z hľadiska odborného, ale z hľadiska toho, či tieto predložené podklady k rozhodnutiu resp. z nich vyplývajúce závery korešpondujú s tým, ako rozhodol stavebný úrad a aj žalovaný.

26. Záverom správny súd pripustil, že v preskúmvanej veci ide o citlivú otázku a o umožnenie dosiahnuť riadnu rovnováhu medzi právom na ochranu životného prostredia a rozvojom priemyselnej výroby.

27. V ďalšom konaní na základe podnetu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky správny súd opravným uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 25. júla 2018 č.k. 31S/25/2017-421 opravil identifikačné údaje u spoločnosti Mondi SCP ako ďalšieho účastníka konania.

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti / vyjadrenia

A)

28. Ako je uvedené v záhlaví proti napadnutému rozsudku sťažovatelia povinne zastúpení advokátom v zákonnej lehote podali kasačnú sťažnosť, v ktorej mali postupom podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p., vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2, uviesť sťažnostné body, ktoré sú podľa nich nasledujúce:

k § 440 ods. 1 písm. g): správny súd

- nesprávne s odkazom na názor, že nejde o novú prevádzku (body č. 91 až 93 odôvodnenia), so stotožnil s názorom správnych orgánov, že zásady a regulatívy vyjadrené v územnom pláne pre oblasť životného prostredia nie sú relevantné pre daný konkrétny prípad,

o sťažovatelia namietajú výklad čl. 6 ods. 1 písm. f) a odseku 5 územného plánu,

§ spoločnosť Mondi SCP patrí k najvýznamnejším veľkým zdrojom znečistenia ovzdušia na Slovensku,

§ povolovaná prevádzka nielen môže byť zdrojom zápachu a niektoré emisie dokonca zvýši (záverečné stanovisko),

o sťažovatelia namietajú formalistické vyhodnotenie súladu novej prevádzky s územným plánom,

§ obsahom regulatívu je snaha zabrániť zvyšovaniu obťažujúceho zápachu bez ohľadu na novosť prevádzky,

§ prečo bola povolovaná prevádzka vyhodnotená ako nie veľký zdroj znečisťovania (?),

§ výroba celulózy (vzduchosuchá bielená buničina - č. 4.18 vyhl. č. 10/2012 Z.z.) je veľkým zdrojom znečisťovania,

o sťažovatelia namietajú výklad § 37 ods. 2 stavebného zákona v spojení s § 3 ods. 5 Správneho poriadku a najmä výkladový dokument,

§ ktorý je vlastne spochybnením vlastného územného plánu a jeho záväznosti a záväzných regulatívov,

§ interpretácia ods. 5 je absurdná, lebo potom čokoľvek sa realizuje v priemyselnom areáli spoločnosti Mondi SCP, to môže prekračovať a ignorovať záväzné regulatívy,

· toto je v rozpore s § 11 ods. 5 a § 13 Stavebného poriadku

§ predchádzajúce stanovisko mesta Ružomberok z 27.11.2014 upozornilo na regulatív realizovať technologické opatrenia na zníženie emisií na významných zdrojoch znečistenia ovzdušia na území mesta,

o sťažovatelia s poukazom na § 2 písm. a) zák. č. 24/2006 Z.z. namietajú výklad § 8 ods. 1 a 3 Stavebného zákona,

§ príslušné orgány (v procese EIA), ale aj žalovaný a stavebný úrad účelovo interpretovali záväzné časti územného plánu, tým

§ umožnili umiestnenie stavby, ktorá tieto regulatívy opomína alebo jednoducho ignoruje.

29. Pomimo vyššie uvedené sťažnostné body sťažovatelia pod súhrnným označením „nesprávne právne posúdenie“ ďalej prezentovali svoje námietky k dostatočnosti zistenia skutkového stavu žalovaným vo vzťahu k vplyvom povoľovanej činnosti na životné prostredie (bod III.2 kasačnej sťažnosti) a dostatočnosti zistenia skutkového stavu žalovaným vo vzťahu k vplyvom povoľovanej činnosti na zdravie občanov (bod III.3 kasačnej sťažnosti). Súčasne k týmto námietkam sťažovatelia zdôraznili, že už v konaní pred správnymi orgánmi sa neúspešne domáhali zohľadnenia, aj na komunitárnej úrovni uznávaného, princípu prevencie a princípu predbežnej opatrnosti. V tejto súvislosti zdôraznili na článok 191 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

30. Záverom sťažovatelia navrhli procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vrátil stavebnému úradu na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si sťažovatelia uplatnili právo na náhradu trov kasačného konania v celom rozsahu. Ku kasačnej sťažnosti pripojili množstvo listinných dokumentov (č.l. 354 až 363).

B)

31. V súdnom spise sa vyjadrenie žalovaného napriek výzve správneho súdu zo 07.03.2018 v čase vyhlásenia rozsudku kasačného súdu nenachádzalo, čo je aj potvrdené z predkladacej správy (č.l. 415).

C)

32. Z vyjadrenia spoločnosti Mondi SCP z 29.03.2018 (č.l. 384) ako ďalšieho účastníka ku kasačnej sťažnosti vyplýva, že kasačná sťažnosť je neprípustná (§ 439 ods. 3 písm. a/ a b/ S.s.p.), nemá náležitosti (§ 445 ods. 1 písm. c/ S.s.p.), bola podaná oneskorene (§ 443 S.s.p.), resp. bola podá neoprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 v spojení s § 449 S.s.p.) a zároveň je materiálne nedôvodná (§ 461 S.s.p.).

33. Čo sa týka argumentácie o oneskorenosti podania, spoločnosť Mondi SCP uviedla, že sťažnosť bola správne súdu doručená dňa 30.01.2018 a v tom čase bola podpísaná osobou označenou ako advokát Mgr. Martin Štoffa. Prílohou kasačnej sťažnosti však nebola podľa spoločnosti Mondi SCP žiadna listina (plná moc), z ktorej by vyplývalo, že uvedený advokát je oprávnený konať v mene sťažovateľov vo veci kasačnej sťažnosti. Doplnením plnomocenstva až na výzvu po uplynutí zákonnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti je možné kasačnú sťažnosť podľa spoločnosti Mondi SCP považovať za podanú oneskorene, nakoľko podľa § 443 ods. 5 S.s.p. zmeškanie lehoty odpustiť nemožno.

34. Ďalej spoločnosť Mondi SCP objasnila, že neprípustnosť kasačnej sťažnosti vychádza z absencie relevantných dôvodov podporujúcich tvrdenie sťažovateľov o existencii dôvodu, t.j. nesprávne právne posúdenie, a naopak toto zamieňa dôvodom nedostatočného zistenia skutkového stavu, a to navyše neuviedol v zmysle § 440 ods. 2 S.s.p., aké právne posúdenie pokladá za nesprávne a teda ani neuviedol čom má spočívať nesprávnosť právneho posúdenia. Ďalej spoločnosť Mondi SCP prezentovala niektoré časti kasačnej sťažnosti, v ktorých sa odvoláva len na svoje skoršie tvrdenia prednesené v konaní pred správnym súdom.

Podľa čl. 9 ods. 4 Aarhuského dohovoru navyše bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia odseku 1, postupy uvedené v odsekoch 1, 2 a 3 zabezpečia zodpovedajúcu a účinnú nápravu vrátane predbežných právnych opatrení, ak sú vhodné, a musia byť primerané, spravodlivé, včasné a nie nedostupne drahé. Rozhodnutia podľa tohto článku budú vydávané alebo zaznamenané písomne. Rozhodnutia súdov, a kedykoľvek je to možné, aj iných orgánov budú verejne prístupné.

35. Rovnako spoločnosť Mondi SCP poukázala na argumenty sťažovateľa, ktoré sú síce uplatnené v kasačnej sťažnosti, ale neboli uplatnené v konaní pre správny súdom. Napríklad ide o problematiku tuhých znečisťujúcich látok (TZL) alebo rôzne skutočnosti a údaje zverejnené Štatistickým úradom Slovenskej republiky. Tiež poukázal na absenciu relevantných sťažnostných bodov.

36. Tiež sa spoločnosť Mondi SCP vyjadrila k nedôvodnosti kasačnej sťažnosti, nakoľko tvrdenia v nej obsiahnuté sú nepravdivé. Na podporu tohto názoru predložila osobitnú časť (č.l. 392 až č.l.), v ktorej sa má systematicky vysporiadať s jednotlivými tvrdeniami sťažovateľa.

37. Záverom spoločnosť Mondi SCP navrhla, aby kasačný súd sťažovateľmi podanú kasačnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú alebo aby ju zamietol ako nedôvodnú. K právu na trovy kasačného konania sa nevyjadrila.

IV.

Právne názory kasačného súdu

38. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „Najvyšší súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.), vzhľadom na námietky spoločnosti Mondi SCP, predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Následne kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jedomyseľne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) ústavne viazaný právom Európskej únie a relevantnou judikatúrou Súdneho dvora (viď princíp lojálnej spolupráce v zmysle čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii spolu s ústavným princípom prednosti únieového práva podľa čl. 7 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky) si osvojil záver, že preskúmané rozhodnutie nie je zmysle § 462 ods. 2 S.s.p. súladné so zákonom a súčasne krajský súd žalobu zamietol, preto v súlade s revíznou právomocou mu zverenou zákonodarcom kasačný súd rozhodol o zmene napadnutého rozsudku krajského súdu tak, že zrušil preskúmané rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Takto kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 S.s.p.) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol súbežne zverejnený tak na úradnej tabuli súdu ako aj na webovej stránke Najvyššieho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. mája 2020 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p.).

A) K otázke splnenia podmienky povinného právneho zastúpenia

39. Spoločnosť Mondi SCP vo vyjadrení predovšetkým poukazovala (viď nielen bod č. 32 ale aj č. 33 tohto rozsudku) na kombináciu podania kasačnej sťažnosti neoprávnenou osobou a následným predložením plnomocenstva po uplynutí zákonnej lehoty, ktorej zmeškanie podľa spoločnosti Mondi SCP nie je možné odpustiť. Z titulnej strany kasačnej sťažnosti (č.l. 346) v spojení s opisom a podpisom konajúcej osoby kasačnému súdu vyplýva, že bola spísaná a podaná advokátom Mgr. Martinom Štoffom s tvrdením, že zastupuje v tomto súdnom prieskume uvedených žalobcov 1/ až 3/.

40. Pre kasačný súd je neprehliadnuteľné, že v súdnom spise (č.l. 13 až 15) sa nachádzajú pôvodné procesné plnomocenstva, ktoré obsahujú text generálneho plnomocenstva:

„[...]... podával odvolania, sťažnosti a iné riadne i mimoriadne opravné prostriedky a vzdával sa ich, [...]...to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Toto plnomocnenstvo dávam i v rozsahu práv a povinností podľa Správneho poriadku, Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku, Správneho súdneho poriadku, [...]....“,

a ktoré sa ku skutočnostiam preskúmanej veci javia kasačnému súdu ako postačujúce na preukázanie

vôle sťažovateľov byť právne zastúpení uvedeným advokátom v konaniach podľa Správneho súdneho poriadku.

41. Za tejto situácie je možné označiť výzvu vyššieho súdneho úradníka (č.l. 364) na predloženie „osobitného plnomocenstva“ s odkazom na ust. § 449 ods. 1 S.s.p. ako procesný úkon na doplnenie slovného spojenia „podanie kasačnej sťažnosti“, ktoré v pôvodných plnomocenstvách správneho súdu zrejme s opisom praxe Najvyššieho súdu chýbalo a navyše možno kolidovalo s dovetkom „vrátane prípadného dovolacieho konania“. Právny zástupca predložením požadovaných plnomocenstiev (č.l. 368 až 370) potvrdil pôvodnú vôľu sťažovateľov 1/ až 3/ byť právne zastúpení uvedeným advokátom aj v prípade spisania a podania kasačnej sťažnosti.

42. S prihliadnutím na takto zistený procesný stav preto nemohlo dôjsť k podaniu neoprávnenou osobou a ani k neskorému podaniu kasačnej sťažnosti, ako naznačovala spoločnosť Mondi SCP. Preto aj správny súd v predkladacej správe (č.l. 415) označil kasačnú sťažnosť podanú oprávnenou osobou a včas.

B) K otázke prípustnosti kasačnej sťažnosti podľa jej dôvodov

43. Ďalej spoločnosť Mondi SCP vo svojom vyjadrení (viď bod č. 34 tohto rozsudku) poukazovala na nesprávnu aplikáciu dotknutých ustanovení Správneho súdneho poriadku ohľadom dostatočného, resp. vôbec žiadneho vymedzenia relevantných dôvodov podporujúcich tvrdenie sťažovateľov o existencii ním uplatneného dôvodu kasačnej sťažnosti, t.j. nesprávne právne posúdenie.

44. V uvedenej súvislosti kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmvanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (*vigilantibus leges sunt scriptae*) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmvanému rozhodnutiu či postupu správcu dane a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

45. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľov vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľov (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má nimi podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

46. Kasačný súd predovšetkým zdôrazňuje, že zákonodarca v Piatej časti Súdného správneho poriadku zaradil kasačnú sťažnosť medzi jediné dva opravné prostriedky, ktorá má v systéme opravných prostriedkov správno-súdneho prieskumu osobitné poslanie (kasačná sťažnosť je tretím prostriedkom nápravy pochybení v procesoch verejnej správy a kasačný súd je väčšinou štvrtým orgánom štátu konajúcim o právach a povinnostiach jednotlivcov v tejto oblasti).

47. S týmto poslaním korešponduje nielen kvalitatívna požiadavka na obsah kasačnej sťažnosti, ktorú na prvom mieste realizuje neodpušiteľne povinné právne zastúpenie (§ 449 S.s.p. s výnimkami tam uvedenými), ale aj právna úprava jej prípustnosti. Neprehliadnuteľne s tým súvisí aj právny záver (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy Slovenskej republiky), že právo na súdnu ochranu a s tým spojené právo na prístup k súdu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam či splneniu podmienok.

48. Z uvedeného pre kasačný súd vyplýva, že zákonodarca označením určitých typov kasačných sťažností, čo do ich obsahu za neprípustné (§ 439 ods. 3 S.s.p.), implicitne vyjadril svoju vôľu, aby ich

kasačný súd nepreskúmal. To platí modifikovanie v prípade plurality dôvodov kasačnej sťažnosti aj na jej jednotlivé časti, kedy kasačný súd neprihliadne na neprípustné dôvody. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky na preskúmanie časti kasačnej sťažnosti, patrí do výlučnej právomoci kasačného súdu.

49. Kasačný súd má zo sťažnostného bodu III.1 preukázané, že sťažovatelia broja proti nesprávnemu právnemu posúdeniu správnym súdom, a to súladu povoľovanej (navrhovanej) činnosti s územným plánom za podpory § 37 ods. 2 Stavebného zákona ako aj § 3 ods. 5 Správneho poriadku. V tejto súvislosti označili namietaný bod ako zásadný v konaní pred správnym súdom, ktorý sa k tomuto bodu vyjadril pod č. 91 až 93. Takto nastavený sťažnostný bod zodpovedá v preskúmvanej veci podmienkam vysloveným v § 440 S.s.p. a preto kasačný súd má právomoc sa s ním zaoberať.

C) K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci - písm. g):

50. Pri nesprávnom právnom posúdení veci správnym súdom sťažovatelia argumentujú nesúlalom čl. 6 VZN č. 3/2012 s obsahom odôvodnenia preskúmvaného rozhodnutia. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje v zmysle svojej ustálenej rozhodovacej praxe (napríklad rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžfk/10/2018 zo dňa 13. septembra 2019) na to, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f/ S.s.p.) bez väd zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, v medziach a vo väzbe na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/ citovaného odseku 1).

51. Správny súd sa s vyššie uvedenou námietkou vysporiadal najmä tým, že územný plán mesta Ružomberok pripúšťa negatívne vplyvy na životné prostredie, a to aj nad rámec primeranosti, avšak so zabránením umiestňovania ďalších nových prevádzok produkujúcich obťažujúci zápach. Takisto správny súd k pracovnému dokumentu predloženému pôvodne žalobcami neprihliadol, nakoľko nešlo o prípad uvedený v § 135 ods. 2 S.s.p. Preto kasačný súd musí svoj prieskum zamerať predovšetkým na preverenie správnosti týchto záverov správnym súdom.

52. Na druhej strane však správny súd nevenoval žiadnu pozornosť tomu, že k prvej odvolacej námietke žalobcu 1/ (odvolanie z 24.05.2016 na čl. 33), v ktorej k záverom vyplývajúcom z dokumentácie k povoľovanej činnosti žalobca 1/ poukazuje na rozpor tejto skutočnosti s čl. 6 Zásady a regulatívy starostlivosti o životné prostredie, ods. 1. Ochrana ovzdušia, písm. f) VZN č. 3/2012, sa žalovaný v preskúmvanom rozhodnutí vôbec nevyjadril. Naopak, žalovaný sa zameril na zástupný problém, a to že najväčším producentom látok TZL a ďalších znečisťujúcich látok v ovzduší v meste a okrese Ružomberok má byť výlučne len spoločnosť Mondi SCP. V tejto súvislosti žalovaný poukazoval na závery stanoviska EIA, na štúdiu českej spoločnosti Envitech Bohemia s.r.o a iné (viď bod č. tohto rozsudku) so záverom, že popri spoločnosti Mondi SCP existuje viacero iných znečisťovateľov ovzdušia. Toto vyhodnotenie uzavrel žalovaný, že spoločnosť Mondi SCP v priebehu posledných 15 rokov zrealizovala, nedošlo k zhoršeniu pozície mesta a okresu Ružomberok v produkcii emisií TZL.

53. Na prvom mieste preto musí kasačný súd zdôrazniť, že z ustanovenia § 37 ods. 2 Stavebného zákona vyplýva pre preskúmvanú vec najmä požiadavka posúdenie predloženého návrhu z hľadiska starostlivosti o životné prostredie ako aj jeho súladu s územným plánom okrem iného. V tejto súvislosti musí kasačný súd rovnako ako vyššie (viď bod č. 2 tohto rozsudku) upozorniť, že tak v prvostupňovom rozhodnutí ako aj v preskúmvanom rozhodnutí sa nenachádza citácia dotknutých častí VZN č. 3/2012, ktoré bolo tiež v čase rozhodovania kasačného súdu nedostupné na internetovej stránke mesta Ružomberok (). Tento stav absencie zaťažuje navonok obidve rozhodnutia nepreskúmateľnosťou, ktorú pre konanie o kasačnej sťažnosti pôvodne žalobcovia, rovnako aj sťažovatelia napravili ich citáciou. Obdobne sa dá tento text overiť aj z v spise založeného výkladového dokumentu.

54. V texte čl. 6 VZN č. 3/2012 prezentovaným sťažovateľmi sa nachádzajú zásady a regulatívy

starostlivosti o životné prostredie (odsek 1 písm. f/) s požiadavkou realizovať technologické opatrenia na zníženie emisií na významných zdrojoch znečistenia ovzdušia na území mesta. Ďalej sa tu nachádza aj ochrana pred účinkami zápachu s tým, že na území mesta Ružomberok neuvažovať o lokalizácii prevádzok produkujúcich obťažujúci zápach, pri povoľovaní investičných zámerov, dôsledne uplatňoval environmentálne hodnotenie a platnú legislatívu.

55. Správny súd tento text opomenul zobrať do úvahy, nakoľko pripustil (č. 92 napadnutého rozsudku) v súlade s argumentáciou žalovaného a stavebného úradu, že tieto zásady a regulatívy pre oblasť životného prostredia nie sú z dôvodu, že nejde o novú prevádzku, relevantné pre preskúvanú vec. Ďalej správny súd pod rovnakým číslom tiež mechanicky zopakoval formuláciu správnych orgánov, že „že požiadavka regulatívy na technologické opatrenia na zníženie imisií na významných zdrojoch znečisťovania ovzdušia nepredstavuje funkčné obmedzenie využitia územia, aplikovateľné pre konkrétne umiestnenie stavby, ale aj podľa názoru súdu predstavuje opatrenie v území z bližšie neurčeným časom vykonania.“

56. Kasačný súd pri preskúmaní prezentovaného textu v čl. 6 ods. 1 písm. f) a odsek 5 VZN č. 3/2012 k tomuto záveru nedospel. Naopak, v zmysle citovaného ust. § 37 ods. 2 Stavebného zákona najmä v spojení s jeho odsekom 1 jednoznačne vyplýva záver, že záväzná časť územného plánu je ako celok záväzná a vzťahuje sa na akýkoľvek typ územného konania, t.j. aj takého, kedy v povoľovacom procese, ktoré sa čiastkovou zmenou technológie dotýka životného prostredia, nedôjde ani k zmene princípu celej technológie ani k obnove celého zariadenia a technologické zariadenia zostanú jestvujúcimi zariadeniami.

57. Kasačný súd ani nemôže súhlasiť s názorom správneho súdu, že zistené skutočnosti v územnom konaní dotknutom preskúmanou vecou nasvedčujú tomu, že požiadavka regulatívy predstavuje opatrenie časovo nevyhradené, lebo je v rozpore s už citovaným ustanovením § 37 ods. 2 Stavebného zákona. Citované ustanovenie (viď bod č. 3 tohto rozsudku) neobsahuje žiadnu dispozíciu, ktorá by potvrdzovala časovú viazanosť podkladov uvedených v jeho odseku 1. Na základe vyššie uvedených záverov kasačného súdu neobstojí právny záver správneho súdu, že v preskúmanej veci regulatívy nie sú relevantné pre preskúvanú vec.

58. Práve pri tomto závere je možné podľa kasačného súdu čiastočne čerpať aj zo skutkových tvrdení sťažovateľov obsiahnutých v dôvodoch III.2 a III. 3, hoc sú tieto nižšie po stránke prípustnosti svojho dôvodu vyhodnotené kasačným súdom ako neprípustné, tak ich výpovedná sila podporuje dôvod pod označením III.1. Najmä je pre kasačný súd zo striktnej povinnosti zásadnej ochrany životného prostredia pri odôvodnení prvostupňového ako aj z preskúmaného rozhodnutia neobjasnené, prečo dotknuté správne orgány sa opomenuli vôbec zaoberať situáciou opísanou sťažovateľmi, ktorá mala nastať v roku 2014, keď v prevádzke údajne nebol kotol RK1, t.j. tvrdý nárast emisií až o 65%.

59. Takisto je pre kasačný súd z preskúmaného rozhodnutia vo vzťahu k požiadavke územného plánu neobjasnené skutkové tvrdenie sťažovateľov o značnom náraste úmrtnosti v meste Ružomberok, ktoré je podľa údajov sťažovateľov mnohonásobne vyššie ako je tomu v prípade údajov o celoslovenskom priemere. Pokiaľ žalovaný v preskúmanom rozhodnutí vychádzal zo stanoviska EIA ako nespochybniteľného dokumentu, a tento prístup zachovala aj spoločnosť Mondi SCP v osobitnej časti vyjadrenia, tak zaťažil svoje skutkové zistenia závažnou vadou.

60. V závere kasačnej sťažnosti sťažovatelia ďalej poukazujú na princíp prevencie a princíp predbežnej opatrnosti v spojení s čl. 191 ZFEÚ. Pre kasačný súd rovnako ako aj pre správne súdnictvo je zásadným procesným záväzkom naplniť princíp lojálnej spolupráce v zmysle čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii spolu s ústavným princípom prednosti únieového práva podľa čl. 7 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky (viď bod č. 38 tohto rozsudku). Pritom nie je ani sporné v zmysle rozsudkov Súdneho dvora, resp. jeho predchodcu Costa v. Enel alebo Kühne a Heitz ako aj z ust. § 472 písm. c) S.s.p., že judikatúru Súdneho dvora od okamihu jej vyhlásenia musia vnútroštátne súdy aplikovať aj na právne vzťahy, ktoré vznikli alebo boli založené pred vynesením konkrétneho rozsudku Súdneho dvora.

Podľa čl. 7 ods. 2 veta druhá ústavy Slovenskej republiky právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Podľa čl. 4 ods. 3 Zmluvy o Európskej únii podľa zásady lojálnej spolupráce sa Únia a členské štáty vzájomne rešpektujú a vzájomne si pomáhajú pri vykonávaní úloh, ktoré vyplývajú zo zmlúv. Členské štáty prijímajú všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv alebo z aktov inštitúcií Únie. Členské štáty pomáhajú Únii pri plnení jej úloh a neprijímajú žiadne opatrenie, ktoré by mohlo ohroziť dosiahnutie cieľov Únie.

61. Preto kasačný súd musí poukázať nielen na relevantnú judikatúru Súdneho dvora v oblasti životného prostredia ale aj s ňou v zmysle vyššie uvedenej zásady lojálnej spolupráce koexistujúce jednotlivé predpisy Európskej únie týkajúce sa ochrany životného prostredia. Ide najmä o :

- a) Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe,
- b) Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2004/107/ES z 15. decembra 2004, ktorá sa týka arzénu, kadmia, ortuti, niklu a polycyklických aromatických uhlíkovodíkov v okolitom ovzduší,
- c) Smernicu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/2284 zo 14. decembra 2016 o znížení národných emisií určitých látok znečisťujúcich ovzdušie, ktorou sa mení smernica 2003/35/ES a zrušuje smernica 2001/81/ES,
- d) Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2007/46/ES z 5. septembra 2007, ktorou sa zriaďuje rámec pre typové schválenie motorových vozidiel a ich prípojných vozidiel, systémov, komponentov a samostatných technických jednotiek určených pre tieto vozidlá, ako aj s touto problematikou súvisiace iné právne akty Európskej únie, ako je napríklad 7. environmentálny akčný program (Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1386/2013/EÚ z 20. novembra 2013 o všeobecnom environmentálnom akčnom programe Únie do roku 2020 „Dobrý život v rámci možností našej planéty“ /Ú. v. EÚ L 354, 28.12.2013, s. 171/).

62. Z nich nepochybne vyplýva záväzok Slovenskej republiky ako aj jej všetkých mocenských orgánov, že s cieľom chrániť zdravie ľudí a životné prostredie ako celok je mimoriadne dôležité bojovať proti emisiám znečisťujúcich látok zo zdroja a prijímať a vykonávať najúčinnější opatrenia na znížovanie emisií na miestnej a národnej úrovni, ako aj na úrovni Spoločenstva. Preto by sa malo emisiám škodlivých látok znečisťujúcich ovzdušie zabráňovať, predchádzať im alebo by sa mali znižovať a mali by sa určovať primerané ciele pre kvalitu okolitého ovzdušia, zohľadňujúc pritom príslušné normy, usmernenia a programy Svetovej zdravotníckej organizácie (2. odsek preambule smernice č. 2008/50).

63. V uvedenej súvislosti musí kasačný zdôrazniť, že najmä z prvého odseku preambule smernice č. 2016/2284 vyplýva nasledujúci a výhľadový zámer pre členské štáty Európskej únie:

„V posledných 20 rokoch sa v rámci Únie dosiahol významný pokrok v oblasti antropogénnych emisií vypúšťaných do ovzdušia a kvality ovzdušia, najmä prostredníctvom osobitnej politiky Únie vrátane oznámenia Komisie z 21. septembra 2005 s názvom Tematická stratégia pre znečisťovanie ovzdušia (ďalej len „TSZO“). K tomuto pokroku prispela smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/81/ES (4), pretože sa ňou stanovili stropy celkových ročných emisií členských štátov od roku 2010 ďalej, pokiaľ ide o oxid siričitý (SO₂), oxidy dusíka (NO_x), nemetánové prchavé organické zlúčeniny (NMVOC) a amoniak (NH₃). Výsledkom bolo zníženie emisií oxidu siričitého o 82 %, emisií oxidov dusíka o 47 %, emisií nemetánových prchavých organických zlúčenín o 56 % a emisií amoniaku o 28 % v Únii od roku 1990 do roku 2010. Ako sa však uvádza v oznámení Komisie z 18. decembra 2013 s názvom Program Čisté ovzdušie pre Európu (ďalej len „revidovaná TSZO“), výrazné nepriaznivé vplyvy na ľudské zdravie a životné prostredie a riziká pre ne pretrvávajú.“

64. Vo svetle týchto skutočností je neudržateľný záver prezentovaný žalovaným a podporovaný názorom spoločnosti Mondi SCP v osobitnej časti vyjadrenia (č.l. 392), že uvedené povinnosti Slovenskej republiky v oblasti ochrany kvality ovzdušia, a najmä emisií TZL, podporujú právny názor správneho súdu o tom, že regulatívy (zásady) nie sú relevantné pre daný konkrétny prípad.

D) K zvýšeným sťažnostným bodom - otázka neprípustnosti:

65. Ďalej z vyššie uvedených sťažnostných bodov III.2 a III. 3 (viď bod č. 29) pre kasačný súd vo všeobecnosti vyplýva všeobecná argumentácia sťažovateľov, že správny súd nesprávne právne vyhodnotil, či zistenie skutkového stavu v správnom konaní bolo dostatočné. V uvedenej súvislosti najmä sťažovatelia poukazovali na načasovanie (rok 2014) a podmienky (odstavenie kotla RK1) vypracovania stanoviska EIA, čo malo vplyv na nesprávne vstupné údajov minimálne pri určovaní množstva emisií pred a po zvýšení výroby. Uvedený dôvod je podľa kasačného súdu relevantný iba, ak je opísaná nesprávnosť aplikácie procesného práva správnym súdom zapríčinená chybným právnym názorom, ktorý nemá oporu v použitom pravidle.

66. Ak sťažovatelia prípustnosť kasačnej sťažnosti vymedzujú pojmom nesprávne právne posúdenie, potom musia uvedený dôvod v zmysle § 440 ods. 2 S.s.p. vymedziť tak, že uvedú právne posúdenie veci, ktoré pokladajú za nesprávne, a ďalej prezentovať, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

67. Z hľadiska prípustnosti kasačnej sťažnosti v zmysle citovaného ustanovenia nie je významný subjektívny názor sťažovateľov tvrdiacich, že sa správny súd dopustil vady nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle uvedeného § 440 ods. 2 S.s.p. Preto k následnému posúdeniu dôvodnosti kasačnej sťažnosti (či sťažovateľmi napadnutý rozsudok skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže kasačný súd pristúpiť len po prijatí svojho záveru o jeho prípustnosti.

68. Za právne posúdenie veci je treba považovať činnosť správneho súdu spočívajúcu v podradení (subsumácii) skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie správny súd k záveru o zákonnosti či nezákonnosti verejnoprávneho konania a jeho výsledku na práva a povinnosti jeho účastníkov či jednotlivcov. Správny súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (quaestio iuris). Ich riešenie vychádza z riešenia skutkových otázok (quaestio facti).

69. Riešenie skutkovej otázky (quaestio facti) je v správnom súdnictve spojené s obstarávaním skutkových poznatkov súdu v procese dokazovania, ktoré sa najmä vykonáva oboznamovaním sa s administratívnym spisom (§ 124 ods. 3 S.s.p.). Pri jej riešení sa správny súd zameriava na skutkové okolnosti významné napríklad z hľadiska toho, čo a kedy sa stalo alebo malo stať, čo (ne) vykonali žalobcovi alebo žalovaný, čo (ne) bolo dohodnuté, či a aké skutočnosti nastali po konaní (opomenutí konania) niektorej fyzickej alebo právnickej osoby, a najmä, vzhľadom na predmet súdneho prieskumu, čo obsahuje určitá listina správneho spisu a iné. S istým nadhľadom je možnú uviesť, že skutkovou otázkou (faktickou) je preverovanie pravdivosti, či nepravdivosti skutkových tvrdení účastníkov konania.

70. Otázkou relevantnou podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. však môže byť len otázka právna (nie skutková otázka - viď aj § 454 v spojení s § 441 S.s.p.) bez ohľadu na to, či ide o otázku hmotnoprávnu či procesnú. Vždy však ide o právnu otázku, ktorú správny súd riešil a na ktorej založil napadnutý rozsudok. Preto nesprávnosť právneho posúdenia veci nemožno argumentačne vymedziť nesprávnym či nedostatočným zistením skutkového stavu (bližšie rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžfk/56/2018 zo dňa 28. apríla 2020).

71. Potom ak sťažovateľ za tejto situácie iba vytýka správne súdu, že dostatočne nezohľadnil dôkaznú silu stanoviska EIA, ktoré má vychádzať z nesprávnych vstupných údajov s argumentačnou podporou v údajoch zachytených v tabuľkovej forme, bez toho, aby súčasne poukázali sťažovatelia, ktorým procesnoprávnym ustanovením sa neriadil, tak ide všetko o sťažnostné body nevystihujúce podstatu § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., lebo uvedené sťažnostné body spochybňujú skutkové otázky vyhodnotených správnym súdom, čo bolo vyššie zdôraznené, že kasačný súd nie je oprávnený riešiť. Preto tento sťažnostný bod kasačný súd vyhodnotil v súlade s argumentáciou spoločnosti Mondi SCP ako neprípustný.

72. Obdobne argumentovali sťažovatelia aj v poslednom sťažnostnom bode, t.j. vo vzťahu k nesprávne právnemu posúdeniu dostatočnosti zistenia skutkového stavu žalovaným vo vzťahu k vplyvom povoľovanej činnosti na zdravie občanov. Aj tu musí kasačný súd poukázať na skutkovú polemiku medzi sťažovateľmi a skupinou nezávislých odborníkov, kto má pravdu a kto nie. Ani taký sťažnostný bod nemá oporu v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.

73. Potom nebol zákonný záver správneho súdu, keď postupom podľa § 190 S.s.p. zamietol žalobu ako nedôvodnú.

VI.

74. Kasačný súd vzhľadom na prvý dôvod kasačnej sťažnosti uplatnený sťažovateľmi uvádza, že napadnutý rozsudok nespĺňa zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 S.s.p. Uvedený rozsudok správneho súdu nedostatočne vychádza zo zisteného skutkového stavu, ktorého právna subsumácia nielen pod slovenský právny poriadok ale aj pod právo Únie a judikatúru Súdneho dvora nebola riadne správnym súdom odôvodnená. Kasačný súd sa nestotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi obsiahnutými v napadnutom rozsudku o tom, že preskúmané rozhodnutie vykazuje znaky správnej aplikácie dotknutých ustanovení stavebného práva.

75. Počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

76. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok sťažovateľa a vyjadrenia žalobcu/žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté svojej staršej judikatúry (čl. 1 ods. 1 ústavy), najmä už v citovanom rozhodnutí sp.zn. 1Sžfk/10/2018 ako aj rozsudok súdneho dvora vo veci Kühne a Heitz, pri ktorých kasačný súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od nich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 20 a contrario § 22 ods. 1 S.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty ako aj svojej úlohy zjednocovateľa súdnej judikatúry (§ 20 S.s.p.) odchýlil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A-24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A-48554/10 z 25.11.2014), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

77. Bude preto úlohou dotknutého orgánu verejnej správy, aby v ďalšom konaní v zmysle vyššie uvedených právnych názorov kasačného súdu (§ 469 S.s.p.) vykonal riadne zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutne potrebnom pre účely správneho konania a na jeho základe rozhodol s riadnym vyhodnotením aj dopadov povoľovanej činnosti na ochranu životného prostredia.

78. Kasačný súd v preskúmanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

79. O prvej časti nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd postupom v zmysle § 167 ods. 1 v spojení s § 467 ods. 1 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľov, čo v konaní o kasačnej sťažnosti sa udialo. O druhej časti nároku, t.j. o nároku ďalších účastníkov konania kasačný súd rozhodol podľa § 169 v spojení s § 467 S.s.p.

Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Podľa § 169 S.s.p. v citovanom znení Ďalší účastník, osoba zúčastnená na konaní a zainteresovaná verejnosť pri zúčastnení sa na konaní podľa § 42 ods. 1 písm. d) majú voči účastníkovi konania, ktorý nebol v konaní úspešný, právo na náhradu iba tých trov, ktoré im vznikli v súvislosti s plnením povinnosti, ktorú im správny súd uložil. Z dôvodov hodných osobitného zreteľa im môže správny súd na návrh priznať právo na náhradu ďalších trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).